

Vc
5152

h. 4, 22.

E

J

SAX

LAN
UTRI

A

RI
PO

PHOENIX.

ELECTORATUS SAXONICI. REDIVIVUS.

H. E.

MAXIMUS. OPTIMUSQ. PRINCIPUM.

JOHANNES. GEORGIUS. III.

HEROS. INCOMPARABILIS. SAXONIÆ. JULIÆ. CLIVIÆ. MONTIUM. DUX. S. ROMANI. IMPERII. PRÆFECTUS. PRÆTORII.

ATQVE. ELECTOR. POTENTISSIMUS.

LANDGRAVIUS. THURINGIÆ. MARCHIO. MISNIÆ. AC.
UTRIUSQVE. LUSATIÆ. BURGGRAVIUS. MAGDEBURGENSIS. COMES. PRINCI-
PALIS. HENNEBERGICUS. COMES. MARCÆ. RAVENSBURGI ET.
BARBIÆ. DYNASTA. RAVENSTEINII.

PIUS. SAPIENS. MAGNANIMUS.

QUUM.

URBEM. HANC. PHILURÆAM.

AD. CIVES. ACADEMICOS. ET. OPPIDANOS. SOLENNI. JURE JURANDO. D. XXII. JUN. SIBI. OBSTRIN- GENDOS.

FELICITER. INGRESSUS. ESSET.

VOTIVO. CUM. PLAUSU. TRIPUDIOQVE.
EXCEPTUS.

A.

SERENITATI. EJUS. IN. PERPETUUM. COLENDÆ.
DEVOTISSIMA.

ACADEMIA. LIPSIENSI. INTERPRETE.

L. JOACHIMO. FELLERO. CYGNEO. POES. PP. COLLEG. PRINC. MAJ. COLLEGIATO. ET. ACAD. BIBLIOTHECARIO.

LIPSIÆ.

LITERIS. CHRISTOPHORI. GUNTHERI
ANNO. M. DC. LXXXI.

EPIGRAMMA
PANEGYRICI ACADEMICI CON-
SPECTUM EXHIBENS.

 *Vis novus huic Mysiae Phœnix illabitur Urbi,
Exsurgens patrio pulchrior ex tumulo?
Est PRINCEPS. Cristatus apex vertexq; coruscans
Est PIETAS jus sis obsequiosa sacris,
Gemman te s; oculi celsæ PRUDENTIA mentis,
Imperii spectans emolumenta novi.
Quid pectus rutilans? animi IMPERTERRITA
VIRTUS,
Plena & Achillæo spiritu & Hectoreo,
Purpureumque decus, quod cætera membra colorat,
Patrius, haut patruus subditum in agmen A-
MOR.
Salve ergò nobis salve, Illustrissime Phœnix!
NOS TIBI, TE NOBIS ALLIGAT IPSE
DEUS.*

L. J. F.

Nncipe ferales tandē deponere peplos,
Lipfia, & innubem nigranti exsyndo-
ne vultum

Exerere. Aureolus radiat post nubila
Titan

Nunc demum, & prisca spondet tibi secla metalli
Post ferrugineæ tristissima tempora sortis.
Nam quæ Atlantiadæ, quæ nostris otia Musis
Fecerat, & totam latè vastaverat urbem,
Mille hinc mortifero perimens, mille inde veneno
Plisficolas, pestis dudum desæviit atrox,
Quique tot invidiæ nigrâ loligine tinctus
Sparserat in varias mendacia subdola terras,
Convictus meliora sonat nunc omnia, Rumor.
Quid? Pindo redit altus honos, flosq; ille coruscans,
Quique, tuas labes cum serperet atra per ædes,
Cessere Aonii, facto velut agmine, Ephebi,
Nunc ad Elystrinæ redeunt viridaria Thymbrae,
Terque tribus juncti doctos, velut ante, Deabus
Occipiunt ductare choros. Sed squallida luctu,
Et dudum inflictos Philyre haut oblita dolores
Ingemit, hosque imo rumpit de pectore questus:

N-
rbi,
scans
tis,
RITA
PSE

Diræ eqvidem nostro pepulit de limite pestis
Spicula, cumqve novo fatum felicius anno
Reddidit, asfiduo Charis exorata precatu
Coelica, nunc vitam nobis celebranda per omnem.
Jam qvoqve per Pindum Parnassæosqve recessus
Doctū iterum auditur murmur, Sophicisq; susurris
Pieridum delubra strepunt, quæ clausa tacebant
Anteà, & absentes lugebant muta Camenas.
Ast ego dedolui necdum, post funera magni
SAXONIS, ENSIFERUM quem Teutonis admi-
rata est,

Munificumqve Jovem Solemque hæc Misnia sensit,
Subiectas placido lustrantem lumine campos.
Lugeo adhuc, mecumq; nigro templa omnia panno
Foedata, & tristem passim ostentantia vultum,
Et nil lætifici, ut quondam, resonantia cantus.
Organa namque silent, plectris animata sonoris,
Cumq; illis Orphæa chelys, cava buccina, & omnis
Musica, festivo mulcet quæ pectora plausu.
Et meritò. Ille quidem rutilum subiectus in axem
Plusquam Phœbéâ dudum ardet lampade Princeps
Optimus, & pleno depromit gaudia cornu
Angelico præsentem choro, præsentem Triuno
Numine, totque aliis Heroibus æthere plenis,
Sidereosque inter dudum radiantibus ignes.
Sed Philyren nox fusca tenet, nox fusca tenebit

Tri-

Tristitiæ, densis postquam caput abdedit umbris
Saxonicus Sol ille meus, quo mitior alter
Non hisce alluxit Tiliis, Laurisque propinquis,
Urbibus & Mysiæ reliquis. Quæ secula Solem
Quæ reddent mihi, quæso, parem? Sol occidit.
eheu!

Aureus ille meus, tenebrisque obductus opacis
Me quoque perpetui obduxit caligine luctûs.
Dixit, & ora rigans lacrymarum aspergine falsâ
Insolabiliter luget sibi Sidus ademptum,
Continuatque suas Philyre pullata querelas.
Lugentem sed mox, & grandia funera flentem
Increpat, atque novi jam Principis aurea cernens
Tempora, lætitiæ plenus sic infit Apollo:
Ne scisis, vicina, fleas tua fata capillis,
Udaque frigidulis singultibus ora fatiges
Amplius. Ecce novus, quæ ploras, damna rependit
ELECTOR; quin secula Tibi meliora minatur,
Atque Saturninum Mysiæ vult reddier aurum.
Nimirum patrio qualis Titanius ales
Nascitur ex busto, & defuncti conscius ævi
Emeritos artûs foecundâ morte reformat,
Quique pater fuerat, natus nunc profilit idem
Pulchrior; atque caput jam se radiosius effert,
Jam melius gemmant oculi, jam lætior ostri
Pingit colla color, jam nectare dulcior ipso

Complet odor nares, liquidasque vaporat in auras,
Vel Pelusiacas productus ad usque paludes.
Innumerae mirantur aves, stipantque volantem
Alituum densata cohors; mirantur Eoae
Aurimicum gentes volucrem. Solem ille rena-
scens

Respicit, & vernae reparato flore juventae,
Auspiciis veteres melioribus inchoat annos.
Talis & in Divi augustos Genitoris honores
Mittitur hic Princeps, patrioque ex pulvere sur-
gens

Clarior apparet toti atque illustrior Orbi.
Emicat ante alias cristati verticis instar
Dotes humanae dos coelestissima mentis,
Officiisque intenta sacris. Hanc auspice fasces
Suscipit, hanc Myrios moderatur praeside tractus,
Fulcraque Saxonicae sic substruit optima RUTAE.
Et Te felicem, Phoenix renovate, Dynastam,
Cui curae divinus honos, devotaque Virtus,
Non illae Hetruscae, quas Orcus protulit, artes,
Religioque albo pietatis perlita fuce
Extus, sed faevos gestans in corde Neronis,
Tiberiosque vafros. Sic, sic firmissimus Atlas
Semper eris, stabisque omnes infractus ad hostes,
Nec nisi post longos fausti moderaminis annos
Fulgida, ceu Genitor, caput inter sidera condes;
Re-

as, Regna etenim firmat Pietas. Sed bina ferenæ
Quantum lucis habent hyacinthina lumina, quan-
tum

na- Fulguris in Phoenice novo! Dea fessitat illic
Provida, præteriti gnara & præfaga futuri,
Arbitra & Imperii stellato oculatior Argo.
Qvis dubitet? Celfas vix ille capeffit habenas,
Et magni jura alta Patris, mox clara refulget,
Et Salomonæam spargit Prudentia lucem,
Lyncea & in cunctas convertens lumina terras
Mox populi fit norma sui, mox Principe dignas
Res agit, atqve novis firmat subsellia jussis.
Nec mora longa. Citis fertur per nubila pennis,
Atqve Europæas cornu clangente per oras
Saxonici Herois genium, mentemqve senilem
Fama sonat. Jamqve Austriacas coluisse regen-
tem

Æ. Semonem hunc Aquilas, jam Lilia Francica cer-
nas,

Jam Gothicos, Helices gelido sub sidere, Reges,
Mox Brennum (at quantum Germanico in orbe
Camillum!)

es, Excelsosqve Duces alios. At pulchrius auro
Fulgidiusqve nitet pectus flammante pyropo.
Scilicet hic sedem fixit Constantia mentis
Vivida, & in bello vigor imperterritus omni,

Re-

A 4

Qva-

Qualis FRIDRICO, qui olim victricibus armis
Inclutus Enfiferæ primus magmenta Curulis
Rettulit, & Musis Bojohemo limite pulsis
Præbuit in Myfiis dulcissima lautia terris;
Qualis & ALBERTO, Witekindi è gente Rolando,
Quemque manum agnovit victrix Germania de-
xtram;

MAURITIOq; fuit, qui, cùm Passavica magno
Pacta extorfisset Carolo, ruit acer in hostem
Marchicum, & in media percussus vulnere pugna
Jam victricem animam natalibus indidit astris;
Ac cognomini AVO, nulli virtute secundo,
Quique, Lutheranas cùm Mars sæviret in urbes,
Atqve focos passim sacrasque everteret aras,
Fortiter adversæ repressit fulmina partis,
Et pacem huic Orbi libertatemque reduxit,
Relligio quâ sancta viget. Nam Gallica postquam
Cæsari & Imperii Procerum conjuncta potestas
Destruere instituit justo molimina bello,
SAXO hic ingenti laudum stimulus ab œstro
Contra liligeras, Aquilâ applaudente, phalanges
Ivit, & invictæ dura inter frigora & æstus
Virtutis documenta dedit. Germaniæ testis,
Quâ Moenus, quâ Rhenus aquas Mosellaque vol-
vit,
Ipsaque tam rapidis contermina terra fluentis,
Bor-

Borbonio quæ paret Hero. Gaude optima gaude
Saxonia, & si te fors vis inimica lacescit,
(Quam superi avertant faciles!) magnum Hectora
credas

Esse Tibi, & fortem patriæ regionis Achillem.
Tu verò reliquum Phariæ mihi cerne colorem,
Lipsia, avis! Tyrium ille refert feliciter ostrum,
Seu geminas spectes alas, seu cruraque & unguës.
Nempe hic purpureos in Principe signat amores,
Quæis te, quæis alias Myfiæ complectitur urbes
Augusto melior, Tito meliorque benigno,
Trajanoque, Urbs magna, tuo. Nam lancibus æquis
Omnia quantumvis trutinat justissimus Heros,
Terreat & fontes gladio, tamen omnia miti
Temperat imperio, violentaque jura retardat,
Seqve adeò obmunit validi velut agere valli
Hostiles contrà infidias. Namque agmina non sic,
Non sic excubiæ, nec circumstantia pila,
Nec ferratorium grando horrida tormentorum,
Quàm tutatur amor, sibi quem Clementia gignit
Nata Deo, & vasti rectorix faustissima mundi.
Atque en Phœnicem Tibi, Lipsia mœsta, recentem
Vertice tam pulchro, tam claræ lucis ocellis,
Pectore tam rutilo, tam purpureisque superbum
Pennisque & pedibus! Piceas age pellere nubes
Incipe tristitiæ, ac mentem cum fronte serena,

Dili-

Deliciumqve novum læto mecum excipe vultu!
Ille etenim in liquidas postquam se sustulit auras,
Subjectosqve sibi latè pertransiit agros,
His etiam Tiliis tandem advolat, aureus ales.
Jamqve adventantem hunc Phoebi exorientis alu-
mnum

Pennigeræ stipant turmæ, ac fragrantis adorant
Regis iter, varioqve tegunt convexa meatu.
Quippe ut coelivagos præcedit Phosphorus ignes
Stellantesqve faces; hunc circumfusa sequuntur
Astra, atqve à tanto spondent sibi lumine lumen:
Majestas sic ENSIFERI veneranda refulget
Stipantes inter Proceres. Quid? confluit ingens
Unda virûm, quos gentis honos ac stemma vetu-
stum,

Ac minimè à prisco desciscens sanguine Virtus
Nobilitat, dextramqve offert pro more fidelem
Principi, & æterno se pacto agglutinat olli,
Oppositura latus bello, fufuraqve vitam
Pro Patre, pro Patria, si fors in prælia surgat
Marspiter, & turbas moveat furialis Enyo.
Quid moror ergò diu? & quid tu, Philyre alma, mo-
raris?

Appropero, appropero tanti lætissimus ortu
Sideris, & Clariæ comitatus ab agmine gentis
Principis augustum venientis limen adibo,

Sum-

Summi & testatus stellantia templa Tonantis
Adjurabo fidem nullo dein tempore, nullâ
Vi dirumpendam, immotæ sed rupis ad instar
Manfuram, & nullis Aquilonibus evertendam.

Dixit, & extemplò doctâ stipante catervâ
Doctorum, Aoniis formant qui pectora in antris,
Quosque alios Parnassus habet decora alta geren-
tes,

Officiisque graves, Myfiæ hoc venerabile Numen
Excipit, & coelum versùs sua lumina tollens,
Extendensque manum, sanctissima verba profatur,
Sicque DUCI æterno obstringit se foedere Apollo
Musicolûm comitante choro. Quid Lipsia? lu-

etum

Ponit & ipsa gravem, Phœnice animata renato,
Delii & exemplo commota, adsternit herili
Se folio, rigidoque fidem magis ære perennem,
Atque humile obsequium, jurans solennia, spondet,
ENSIFERO rediviva DUCI, longum insuper
ævum,

Et pacem irruptam, fascisque precata virentes.

Harmonico intereà ter tres Heliconis alumnae,
Saxoniae hocce novo conspecto fidere, cantu
Per montis juga celsa strepunt, sibi que aurea reddi
Secula cernentes læto sic gutture plaudunt:
Salve ter salve nobis, pulcherrime Phoenix

Sal-

Salve, & quos spiras, myrrhatos undique odores,
Succosque ambrosios vastum disperge per Orbem
Nec nisi defectus post mille renascere messes.
Salve iterum! Fortuna tuam non ulla tiaram,
Non Lachesis thalamum violet. Succrescat in aula
Castorque & Pollux Ovo prognatus eodem,
Atque PATREM nobis referat, magnosque FR
DRICOS

AUGUSTOSq; pios & Religionis amantes.
Sic Pietas sic nostra vovet. Tu, quaeso, jacentes
Erige, Saxoniae Dux Augustissime, Musas,
Quodque potes solus, brumam, velut antè, benè
gnam,
Atque focos nobis reddas per ligna calentes,
Afflictisque aliis clemens succurrito rebus.
Tu portus, tu perfugium es, tutusque receptus
Fluctibus in creperis noster. Te Numen & ipsum
Devinxit nobis, quod nos Tibi subdidit omnes.

FK 9c 5152

nc

ores,
rbem
n aula
FR
ates
ben
is
sum
es.

ULB Halle 3
004 820 932

VD 17

Diræ eqvidem nostro pepulit de limite pestis
 Spicula, cumqve novo fatum felicius anno
 Reddidit, asfiduo Charis exorata precatu
 Coelica, nunc anda per omnem.
 Jam qvoqve ffæosqve recessus
 Doctū iterur Sophicisq; fufurris
 Pieridum del e clausa tacebant
 Antea, & ab ta Camenas.
 Ast ego dedo funera magni
 SAXONIS, em Teutonis admi-

 Munificumq e hæc Misnia senfit,
 Subjectas pla mine campos.
 Lugeo adhuc empla omnia panno
 Fœdata, & tr antia vultum,
 Et nil lætific onantia cantûs.
 Organa nam animata sonoris,
 Cumq; illis O buccina, & omnis
 Musica, festi tora plausu.
 Et meritò. Ill ubvectus in axem
 Plusqvam Ph et lampade Princeps
 Optimus, & udia cornu
 Angelico pra ente Triuno
 Numine, toto ethere plenis,
 Sidereosqve inter dudum radiantibus ignes.
 Sed Philyren nox fusca tenet, nox fusca tenebit
Tri-

